

Publicerad 2010-09-20 22:00 av nougat_nisse

Tittar mjukt och allting, och jag anade nog inte.

Sådär fast

aldrig annars

saker att vanligtvis spy av

händer av sig själva, händer av mig

någon som, fan också, blev gullig

söt, någon lade något i mitt glas

det är fel

hur kunde jag när jag ju sa nej

jämt varje varje dag

och huden faller av, blottar

det där förändrade

nästan i rosa kjol, och hejhej världsvana

fötter, fortfarande inte okej

men undanflykter, allt jag börjat kasta

stänger kartongen, tejpar igen

skriver på och så

jag, mamma, pappa nymålade i varsin färg

och han har blivit lugn med tid,

för ja nu är det så det är

och jag vet det inte än men snart

värmer mina tankar och

händer i någon annans

liv, och jag får låna det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nougat_nisse med Poeter.se id #32465 innehar upphovsrätten